

การศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิค

ศิวพร ห้วยหงษ์ทอง^{1*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนการร้องเพลงของค่ายโมโนมิวสิค และ 2. ศึกษากระบวนการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิค โดยกลุ่มผู้ให้ข้อมูลมีจำนวนทั้งหมด 17 ท่าน โดยแบ่งเป็นผู้บริหารค่ายโมโนมิวสิค ครูผู้สอนร้องเพลงในค่ายโมโนมิวสิค และศิลปินในค่ายโมโนมิวสิค เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ในลักษณะการสนทนาในประเด็นต่างๆ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

1. กระบวนการจัดการเรียนการสอนร้องเพลงของค่ายโมโนมิวสิคนั้นประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) ผู้สอน 2) ผู้เรียน 3) หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และ 4) สิ่งอำนวยความสะดวก
2. กระบวนการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิคประกอบไปด้วย 3 ส่วนหลัก ได้แก่ การพัฒนาทักษะจากตำราและทฤษฎี การพัฒนาทักษะจากประสบการณ์ของครูผู้สอน และการพัฒนาทักษะโดยใช้กิจกรรมเสริม

คำสำคัญ : พัฒนาทักษะด้านการร้องเพลง

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาคอนตรี สถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

* ผู้นิพนธ์หลัก email : Holme_Machine@Hotmail.com

EDUCATION TO DEVELOP SINGING SKILLS OF ARTISTS IN MONO MUSIC

Siwaporn Houyhongthong^{1*}**Abstract**

The purposes of this research were 1. to study the learning management of singing lessons of Mono Music and 2. to study the processes of singing skill development of the artists under Mono Music. The participants included seventeen individuals – executives, singing teachers, and artists. Data were collected using interview, and were descriptively analyzed.

The findings revealed as follows.

1. The learning management of singing lessons of Mono Music involved four factors, i.e., 1) teachers 2) students 3) curriculum and instruction, and 4) facilities.

2. The processes of singing skill development of the artists under Mono Music delineated three parts, i.e., skill development based on textbooks and theories, skill development based on teachers' experiences, and skill development based on extra-curricular activities.

Keyword : Singing Skill Development

¹ *Master of Arts in Music, Bansomdejchaopraya Rajabhat University*

* *Corresponding author, e-mail : Holme_Machine@Hotmail.com*

บทนำ

ในโลกปัจจุบันธุรกิจเพลง ถือเป็นธุรกิจบันเทิงประเภทหนึ่งที่มีความนิยมจากผู้บริโภคตั้งแต่ในอดีตจนถึงปัจจุบัน ดังเห็นได้จากกระแสตอบรับที่ต่อเนื่องของผู้บริโภคที่มีต่อผลงานเพลงของศิลปินต่างๆ ทั้งศิลปินไทยและศิลปินจากต่างประเทศ ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความต้องการผ่อนคลาย ความเครียดจากการดำเนินชีวิตประจำวันที่เร่งรีบท่ามกลางปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจที่รุนแรง ทำให้ธุรกิจเพลงเป็นธุรกิจที่สามารถขยายตัวได้ดี และจัดได้ว่าธุรกิจเพลงเป็นธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตไปได้อย่างรวดเร็วโดยจะเห็นได้จากตัวเลขของผลกำไรในการประกอบธุรกิจเพลงซึ่งยังคงขยายตัวไปได้อย่างไม่หยุดนิ่งซึ่ง น.ส.บุษบา ดาวเรือง ประธานเจ้าหน้าที่บริหารกลุ่ม บริษัท จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ จำกัด (มหาชน) เปิดเผยว่า ปัจจุบันบริษัทได้จัดแบ่งกลุ่มธุรกิจออกเป็นธุรกิจที่ดำเนินการอยู่แล้ว และธุรกิจที่เริ่มดำเนินการใหม่ โดยไตรมาส 2/2556 บริษัทมีรายได้รวม 2,710 ล้านบาท รายได้ดังกล่าวล้วนมาจาก ธุรกิจเพลง ธุรกิจดิจิทัล ธุรกิจสื่อ ธุรกิจภาพยนตร์ โดยรายได้อยู่ที่ 2,166 ล้านบาท ซึ่งมีจำนวนเพิ่มขึ้น 4 % จากช่วงเดียวกันของปี 2555 (ซีพจรโลกธุรกิจ, 2556, ออนไลน์) และในขณะเดียวกัน นาย ดามพ์ นานา ประธานเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงิน บริษัท อาร์เอส จำกัด (มหาชน) ได้เปิดเผยผลการดำเนินงานไตรมาสที่ 2 ปี 2556 ว่ามีรายได้ทั้งหมด 795 ล้านบาทเพิ่มขึ้น 13% มีกำไรสุทธิ 110 ล้านบาท ทำนิวไฮสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยธุรกิจสื่อทำรายได้สูงสุดถึง 454 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 68% จากการปรับขึ้นค่าโฆษณาในช่วงต้นปีที่ผ่านมา ขณะที่ธุรกิจเพลงทำรายได้ 186 ล้านบาท ซึ่งเป็นผลจากเพลงของไบเตย อาร์สยาม ยังแรงต่อเนื่อง และบริการฟังเพลงในรูปแบบ Streaming ผ่านแอปพลิเคชันของ DEEZER ยังมีทิศทางการขยายตัวต่อเนื่อง(ไทยรัฐออนไลน์, 2556, ออนไลน์) จากข้อมูลดังกล่าวของสองค่ายเพลงยักษ์ใหญ่ ก็สามารถสร้างความเชื่อมั่นว่าธุรกิจเพลงยังถือเป็นธุรกิจที่มีการเจริญเติบโตไปอย่างไม่หยุดนิ่ง และที่สำคัญธุรกิจนี้ก็ยังคงจัดได้ว่า เป็นธุรกิจที่เข้ามามีบทบาทกับผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ดังจะเห็นได้ว่า ในหลายๆประเทศในแถบเอเชีย ไม่ว่าจะเป็น ญี่ปุ่น จีน ไต้หวัน เกาหลี ต่างได้มีความพยายามในการพัฒนาธุรกิจเพลงของตน ให้ทัดเทียมกับธุรกิจเพลงของชาติตะวันตกและมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ ทั้งในด้าน คุณภาพของตัวเพลง ตัวศิลปิน และการประชาสัมพันธ์

แต่การที่ศิลปินของแต่ละประเทศจะสามารถเป็นผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรมได้ดีและประสบความสำเร็จจนเป็นที่ยอมรับของนานาชาติประเทศนั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย จำเป็นต้องอาศัยหลายอย่างประกอบเข้าด้วยกัน เช่น การฝึกทักษะพื้นฐานในด้าน การร้อง การเต้น การแสดง แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเป็นศิลปิน นอกจากจะเป็นคนที่มีบุคลิกภาพที่ดี มีความสามารถแล้ว ความสามารถในการแสดงออกบนเวทีในการร้องเพลงก็นับได้ว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการเป็นศิลปิน ซึ่งการร้องเพลงนั้นจะเป็นสิ่งที่จะบ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของศิลปิน และเป็นการสื่อสารเพื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้และเกิดอารมณ์ความรู้สึกไปตามเนื้อหาของบทเพลงที่ศิลปินได้ถ่ายทอดดั่งที่ ดวงใจ อมาตยกุล (2545, น.2) ได้กล่าวว่า การร้องเพลงเป็นความสามารถพิเศษที่มีเฉพาะในผู้ที่มีการพรสวรรค์ คือ สามารถใช้สมองสั่งการในการเปล่งเสียงตามที่ได้ยินและตามที่ได้ต้องการได้ตรงเสียง และมีความไพเราะถึงจุดๆ หนึ่งด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตน อาชีพนักร้องนักดนตรีเป็นอาชีพพิเศษซึ่งอาศัยความสามารถเฉพาะตัวที่มีมาแต่กำเนิด

จากข้อความดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ศาสตร์ของการขับร้องจึงเป็นศาสตร์ที่ละเอียดอ่อน การร้องเพลงต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจและทำการฝึกฝนอย่างเป็นระบบและเป็นขั้นเป็นตอน การร้องเพลงคือ ศิลปะของการผสมผสานทำนองเพลงเข้ากับวรรณกรรม นักร้องจะต้องศึกษาบทวรรณกรรมนั้นๆ จนเข้าใจและสามารถแปลความหมายลึกๆ ที่ซ่อนอยู่ในคำร้อง จากนั้นให้ประสานตนเองให้เป็นหนึ่งเดียวกับบทเพลง และถ่ายทอดบทเพลงสู่ผู้ฟังอย่างมีความหมายและมีความไพเราะและสอดคล้องกับที่ผู้ประพันธ์ได้ประพันธ์ไว้

ในปัจจุบันวงการเพลงในประเทศไทย มีค่ายเพลงจำนวนมากที่ทำการ ค้นหาศิลปิน โดยเริ่มจากการคัดเลือกวัยรุ่นที่มีความสามารถทั้งการร้อง การเต้น และการแสดง เพื่อนำมาฝึกฝน ให้เกิดความชำนาญในทุกด้าน และทำการออกผลงานให้กับศิลปินนั้น ๆ และนอกจากนี้ยังพบว่า ค่ายเพลงโมโนมิวสิคก็เป็นอีกค่ายหนึ่งที่มีการคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถในการร้อง การเต้น เพื่อนำมาฝึกฝน ให้เกิดความชำนาญ โดยใช้ชื่อโครงการว่า โมโนมิวสิค จูเนียร์ ซึ่งเป็นโครงการที่จะคัดเลือกวัยรุ่นที่มีความสามารถในด้านการร้องเพลง และการเต้น เข้ามาเพื่อทำการฝึกซ้อมการเป็นศิลปินและทำการคัดเลือกผู้ที่จะมีแววเป็นศิลปินให้ออกผลงานภายใต้สังกัดโมโนมิวสิค และศิลปินที่ผ่านการคัดเลือกจากโครงการโมโนมิวสิค จูเนียร์ และกำลังมีผลงานอยู่ในขณะนี้ได้แก่ อีโคโนน ซึ่ง เป็นศิลปินกลุ่มวัยรุ่นที่มีความสามารถในด้านการร้อง และการเต้น ที่ได้ผ่านการฝึกฝนจากผู้มีประสบการณ์ในด้านการร้องเพลง และด้านการแสดง

จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในฐานะที่อดีตเคยเป็นผู้ฝึกสอนทักษะในด้านการร้องเพลงของค่ายเพลง โมโนมิวสิค จากการสังเกต และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ จึงได้พบข้อปัญหาบางประการ เช่น ผู้เรียนแต่ละคนเรียนต่างสถาบันกัน เวลาเลิกเรียนจากโรงเรียนไม่เท่ากัน จึงทำให้ขาดความพร้อมเพรียงในการซ้อม และการแบ่งเวลาจากการเรียนมาทำการฝึกซ้อม ทำให้บางครั้งผู้เรียนจำต้องเสียการเรียนบ้างในบางวิชา รวมไปถึงความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนซึ่งมีผลต่อการฝึกซ้อม ตลอดจนถึงวิสัยทัศน์ในการฟังเพลงที่แตกต่างกัน จึงทำให้ ผู้สอนต้องใช้การวิเคราะห์ และใช้เทคนิคในการสอนสำหรับผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกันไป

จากสถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ผู้วิจัยสนใจที่จะทำวิจัยเรื่อง การศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิค ทั้งในด้าน การวางแผนในการสอน เทคนิคและวิธีการสอน รวมไปถึงการแก้ปัญหาในการเรียนการสอน เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มานำไปปรับใช้ได้ขององค์กรและเพื่อผู้ที่สนใจจะนำไปศึกษาและปรับปรุงแก้ไขและนำไปใช้ในอนาคัดได้

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ศึกษากระบวนการจัดการเรียนการสอนร้องเพลงของค่ายโมโนมิวสิค
2. ศึกษากระบวนการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิค

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษารวบรวมข้อมูล การศึกษาการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิค ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลโดยทำการสำรวจ, การเก็บข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) และการเก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Research) โดยการใช้แบบสัมภาษณ์ และนำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ โดยแบ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 ผู้บริหารค่ายโมโนมิวสิค 1 คน

กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอน 1 คน

กลุ่มที่ 3 ศิลปินจำนวน 15 คน

ซึ่งหัวข้อคำถามจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม อันได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา และประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการร้องเพลง

ส่วนที่ 2 เป็นการตอบคำถามเกี่ยวกับระบบการจัดการเรียนการสอนร้องเพลงของค่ายโมโนมิวสิค

ส่วนที่ 3 เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการจัดการเรียนการสอนร้องเพลงในค่ายโมโนมิวสิค และนำเสนอแนวทางในการแก้ปัญหา

สรุปผลและอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิค นั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

1. กระบวนการจัดการเรียนการสอนร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิคจะ ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ 4 ส่วน ได้แก่

- 1.1 ผู้สอน
- 1.2 ผู้เรียน
- 1.3 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน
- 1.4 สิ่งอำนวยความสะดวก

2. กระบวนการพัฒนาทักษะทางด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิคจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

- 2.1 พัฒนาทักษะจากตำราและทฤษฎี
- 2.2 พัฒนาทักษะจากประสบการณ์ของครูผู้สอน
- 2.3 พัฒนาทักษะโดยใช้กิจกรรมเสริม

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนร้องเพลงของค่ายโมโนมิวสิค แบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ ผู้สอน, ผู้เรียน, หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะประกอบไปด้วยรายละเอียดต่าง ๆ เป็นลำดับขั้นตอนซึ่งเป็นไปตามแนวคิดในเรื่องของการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบของ บุญชม ศรีสะอาด (2541, น.5-9) ที่กล่าวว่า การจะทำการงานหรือกิจการใด ๆ ก็ตามถ้าทำอย่างมีระบบ ก็จะช่วยทำให้ทำได้อย่างสะดวกทำได้สำเร็จเรียบร้อยอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบไปด้วย 1.ตัวป้อน 2.กระบวนการ 3.ผลลัพธ์ เพื่อนำไปสู่แนวทางในการแก้ไขปัญหา ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนและเพื่อให้ขั้นตอนเหล่านั้นบรรลุตามเป้าหมายและเป็นไปตามมาตรฐานขององค์กรที่กำหนดไว้ซึ่งจากผลการวิจัย แสดงให้เห็นถึงกระบวนการที่เชื่อมโยงกันของค่ายโมโนมิวสิคตั้งแต่กระบวนการแรกคือ

1. การคัดเลือกศิลปิน
2. การทดสอบก่อนเรียน
3. การวางแผนการสอน
4. เนื้อหาที่ใช้ในการสอน
5. การสร้างความพร้อมในการเรียน
6. เทคนิควิธีในการสอน
7. การวัดและการประเมินผล

ในกระบวนการทั้งหมด ผู้วิจัยได้ค้นพบว่ากระบวนการที่ประกอบไปด้วย ผู้เรียน, ผู้สอน, หลักสูตร, การจัดการเรียนการสอน, และสิ่งอำนวยความสะดวกนั้น ล้วนเป็นสิ่งสำคัญและเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ โดยผู้บริหารและครูผู้สอนจะมีหน้าที่ประเมินผลและตรวจสอบในขั้นตอนต่าง ๆ และนำมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้บรรลุ

วัตถุประสงค์ตามที่องค์กรได้ตั้งไว้ ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันและเป็นไปตามรูปแบบของวงจร PDCA ซึ่งประกอบไปด้วย

1. P = Plan หมายถึง การวางแผนเพื่อปรับปรุงคุณภาพ
2. D=Do หมายถึง การลงมือปฏิบัติตามแผน
3. C = Check หมายถึง การตรวจสอบ
4. A =Action หมายถึง การปรับปรุงแก้ไข

ซึ่งกระบวนการดังกล่าวนี้จะดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง เพื่อตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน และเพื่อให้ขั้นตอนเหล่านั้นบรรลุตามเป้าหมายและเป็นไปตามมาตรฐานขององค์กรที่กำหนดไว้

ค่ายโมโนมิวสิคได้มีการจัดให้ศิลปินในกลุ่มป๊อปแดนซ์ได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลง และการเต้น และทำการทดสอบความสามารถศิลปินทุก ๆ 6 เดือนเพื่อเป็นการวัดความสามารถของศิลปินทั้งในด้านการเต้นและการร้องและยังรวมถึงความสามารถด้านการแสดงออก ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เป็นไปตามแนวคิดของเดรเออร์ (Dreher, 2001, p.123-124) ซึ่งได้กล่าวว่า การประเมินผลโครงการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรว่าตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรหรือไม่ การประเมินผลสามารถกระทำได้หลายวิธี เช่น การตอบแบบสอบถาม การทดสอบก่อนและหลังการฝึกอบรม การสังเกตพฤติกรรม การพิจารณาจากผลการปฏิบัติงาน เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารต้องการจะทราบถึงความสามารถและการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลง หลังจากที่ได้เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขภายหลัง

กระบวนการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงเพลงของค่ายโมโนมิวสิค มีข้อค้นพบ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ขั้นตอนหลัก ๆ คือ

1. การพัฒนาจากตำราและทฤษฎี
2. การพัฒนาจากประสบการณ์ของครูผู้สอน
3. การพัฒนาจากการใช้กิจกรรมเสริม

ซึ่งกระบวนการพัฒนาทั้ง 3 รูปแบบที่กล่าวมานั้น เมื่อทำการวิเคราะห์แล้วจะเห็นได้ว่าเป็นการเรียนรู้โดยที่องค์กรจัดการเรียนรู้ให้กับศิลปินโดยใช้ช่องทางที่หลากหลาย เพื่อให้ศิลปินได้เกิดความรู้และประสบการณ์ และเป็นไปตามแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบ การจัดการเรียนการสอนแบบโครงงานเป็นฐาน (Project Base Learning) ที่เป็นการเรียนรู้ในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นเตือน แนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด นอกจากนั้นยังเป็นกิจกรรมอิสระและพัฒนาตนเอง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์มาเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นประโยชน์ ตามความถนัดและความสนใจสามารถทำงานอย่างมีระบบ มีกระบวนการทำงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถนำเสนอผลงานเผยแพร่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พบว่า ในค่ายโมโนมิวสิคนั้น ได้มีการจัดกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการร้องเพลง โดยจัดให้มีการทดสอบความสามารถทางการร้องเพลงและการเต้นของศิลปินในทุก ๆ 6 เดือน โดยจัดรูปแบบการทดสอบเป็นลักษณะคอนเสิร์ตที่ศิลปินจะต้องแสดงความสามารถทั้งการเต้นและการร้องควบคู่กันไป ซึ่งทำให้ผู้วิจัยพบว่าการพัฒนาจากการใช้กิจกรรมเสริมนั้น ทำให้ศิลปินได้สามารถเรียนรู้ได้หลาย ๆ เรื่องในเวลาเดียวกัน เช่น การร้อง , การเต้น , การแสดงออก และรวมถึงถึงการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในระหว่างการแสดงเป็นต้นซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการ (integrated learning) ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงวิชาหนึ่งเข้าไปกับวิชาอื่น ๆ ในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ที่หลากหลาย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตประจำวัน และจากกระบวนการทั้งหมดผู้วิจัยยัง

พบว่า การจัดกิจกรรมเสริมเพื่อทดสอบความสามารถทางการร้องเพลงและการเต้นของศิลปินในค่ายโมโนมิวสิคนั้นศิลปินทุกคนจะต้องทำการเลือกเพลงที่จะใช้ในการขับร้องและออกแบบท่าเต้นด้วยตัวเองและทำการกำหนดรูปแบบของการแสดงเองทั้งหมด ครูผู้สอนจะมีหน้าที่แค่แนะนำและติชมเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นไปตามแนวคิดของการจัดการเรียนรู้แบบ Project Base Learning ที่เป็นการเรียนรู้ในลักษณะที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจ โดยมีครูผู้สอนคอยกระตุ้นเตือน แนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนอย่างใกล้ชิด นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมอิสระและพัฒนาตนเอง ผู้เรียนสามารถนำความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์มาเป็นพื้นฐานในการสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นประโยชน์ ตามความถนัดและความสนใจ สามารถทำงานอย่างมีระบบ มีกระบวนการทำงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สามารถนำเสนอผลงานเผยแพร่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พบว่าทางค่ายโมโนมิวสิคได้มีการส่งเสริมให้ศิลปินได้ไปศึกษาเพิ่มเติมทักษะทางด้านการเล่นที่ประเทศเกาหลีใต้กับครูผู้สอนชาวเกาหลีซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวเป็นไปตามแนวคิดของ รัฐระ ประवालพฤกษ์ (2538, น. 1-2) ที่กล่าวถึงการเสริมสมรรถภาพที่ว่าด้วยการจัดฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การส่งไปฝึกปฏิบัติงานและการศึกษาหลักสูตรในระยะสั้นการพัฒนาบุคลากรด้วยวิธีนี้ เป็นที่นิยมในธุรกิจมาก เพราะสามารถสร้างคนให้ปฏิบัติงานได้ทันทีที่เสร็จสิ้นการฝึกอบรมหรือฝึกปฏิบัติงานสิ้นเปลืองเวลาน้อย ได้ผลคุ้มค่าแก่การลงทุน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของการวิจัยในครั้งนี้ มีประเด็นข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป มีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 ควรมีการสอดแทรกเนื้อหาในส่วนของทฤษฎีดนตรีให้มากขึ้นมากกว่าการร้องเพลงเพียงอย่างเดียว

1.2 ควรจะมีการรายงานผลให้ผู้บริหารทราบเป็นระยะ ๆ จากการถ่ายคลิปวิดีโอ หรือ การ

รายงานผลในรูปแบบเอกสาร เพื่อให้ผู้บริหารได้รับทราบถึงการพัฒนาทางด้านการเล่นเพลง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะด้านการร้องเพลงของศิลปินในค่ายอื่นๆ เพื่อเป็นการศึกษาและเปรียบเทียบและนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้

2.2 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการสำหรับค่ายเพลงที่มีการฝึกฝนศิลปินและนำแนวทางการปฏิบัติและผลการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไข

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี โดยได้รับความอนุเคราะห์และความช่วยเหลือจาก ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาริวรรณ เอี่ยมสะอาด คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย รองศาสตราจารย์ ดร.โกวิท ษัณศิริ ประธานกรรมการสอบ รองศาสตราจารย์ ดร.มนัส วัฒนไชยยศ อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์บรรจง ชลวิโรจน์ อาจารย์อนุรักษ บัญญา และ อาจารย์จีระพันธ์ อ่อนเถื่อน อาจารย์ ดนุสรณ์ กาญจนวงศ์ และอาจารย์ วรสรณ์ เนตรทิพย์ และอาจารย์ทุกท่านของภาควิชาดนตรี ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบ ปรับปรุงแก้ไขให้คำแนะนำ ดูแลเอาใจใส่ตรวจแก้ไขอย่างละเอียด จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะผู้บริหารคณาจารย์ โมนิวิสิค ครูผู้สอน ทีมงาน ที่อนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล และศิลปินทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์เก็บข้อมูลงานวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ต่าง ๆ ให้แก่ผู้วิจัยอยู่ตลอดระยะเวลาที่ได้ศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ที่ให้การสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้เสมอมา และขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ หลักรัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษาและสาขาการบริหารงานดนตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ทุกท่านที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลืองานวิทยานิพนธ์นี้เสร็จลุล่วงไปด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

ซีพีจีโลกธุรกิจ.(2556) แกรมมี่” โภยรายได้ 2,710 ล้านบาท.1ตุลาคม 2556.

<http://www.naewna.com/business/64485>

ฐิระ ประवालพุกษ์. (2538). การพัฒนาบุคลากรและการฝึกอบรม. ตำราเอกสารวิชาการฉบับที่ 83.กรุงเทพฯ:

หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ, 2538.

ดวงใจ อมาตยกุล. (2545). เอกสารคำสอนวิชาการสอนขับร้องภาควิชาดุริยางค์ศิลป์ คณะศิลปศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไทยรัฐออนไลน์. (2556). อาร์เอสกำไรพุ่งปลิ้น 110 ล้านบาทเงินแข็งแกร่งธุรกิจ, 12 ตุลาคม 2556.

<http://www.thairath.co.th/content/362367>

บุญชม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก

เอกวินิต พรหมรักษา.(2555) แนวคิดและทฤษฎี Edward Damming, 7 ตุลาคม 2558. <http://promrucsa-dba04.blogspot.com/2012/10/pdca.html>

Dreher, George F. and Thomas W. Dougherty. (2001). Haman Resource Strategy: A Behavioral Perspective for the General Manager. New York: McGraw-Hill.